

Under näringstvangenets tid.

Näringstvang fanns i Sverige, därför var det endast borgarna i städerna som hade rätt att idka kontant handel. En bonde kunde köra till till staden och sälja sin gris samt alla andra produkter som voro hans egna. Men om han köpte ett får eller något annat och sålde även detta gjorde han sig skyldig till sk. Landsköp vilket åtalades och straffades. Handelsbodarna voro förbjudna på landsbygden, smeder, skräddare, hattmakare och alla andra hantverkare i by eller socken fingo inte bedriva sitt näringsfång i andra socknar än dem de bodde i, detta för att ej ställa förfång för någon annan.

Dessa by och socken hantverkare betalade en särskild skatt som kallades gärningsören. På frimarknaden var försäljningen skarpt reglerad men hade mycket stor betydelse för folket i området där den fanns. I mellan Skåne fanns den första frimarknaden i Hallaröd, vilken bedrevs som en helgonfest under medeltiden och hade flyttats från Svenköp, och W. Wram för att 1748 flyttas till Hörby. Den nya lagen om frimarknad på landsbygden trädde i kraft för Hörbys del av kommerskollegiet redan 1739, den 18 sept.

Såsom marknadsplats ansågs Hallaröd ha ett olämpligt läge låg dessutom i Onsjö härad. Samt inföll mitt i skördetiden då bönder och tjänstefolk hade annat att göra än att fara på marknader. Därför antog menigheten vid tinget med stor majoritet att det nya marknadsstället skulle förbli Hörby by mittuti häradet i landet Skåne.

Dagen bestämdes till den 15 september varje år, detta med anledning av behovet att genom försäljning av olika produkter få kontanta medel till skatter och alla andra utgifter. Färsingarna utsåg nu en ny marknadsplats för sin del i Brandstad, men sedan Hörbys marknad utlysts i kyrkorna 1748 togo de sin ansökan tillbaka. Därefter röjdes marknadsplatser i Hörby gemensamt av varje matlag i Färs och Frosta till en kostnad av 3-4 öre för dem som inte kunde delta.

Vidare beslöts att kramhandlarna skulle betala några ören för platsens underhåll och innehågnad.

Den första fyllerförsöelsen inträffade först år 1755 trots att menigheten på marknader haft mycket öl och brännvin med sig.

Den första marknaden hölls trots annat beslut den 29 juli 1748.

Sedan fick Hörby även rätt att även få en vintermarknad i februari 1818 en sk. skinnmarknad. Vid dessa marknader såldes i regel kreatur, hemvävda tyger, vagnshjul, lin, bastrep, baljor, laggekärl och köptes redskap av järn, och koppar. Stora kopparkitlar hörde jämte Brännvinsredskapen såldes i myckenhet och voro de stora värdeföremålen på marknaderna.